

VÝLET DO CHEBU

Viktor M.

V pondělí 7.3. jsme jeli ráno z Chodova do Chebu. Nejdříve jsme jeli do divadla, kde nám zahráli pohádku „O neposlušných kůzlátkách“. Jak to skončilo, tak jsme se s nimi i fotili, a potom jsme jeli na hrad a restaurace Seeberg Ostroh. Já jsem měl k obědu knedlo-zelo-vepřo a ještě jsem si koupil pohár se šlehačkou, zmrzlinou a teplými malinami. Pak jsme se šli podívat do hradu, kde mučili a kde byla také hladomorna. Potom jsme jeli zpátky do Chodova. Já jel s tetou Věrou, Štěpánkem a strejdou do Mírové a tam jsem i spal. Výlet byl moc pěkný. ●

PLAVÁNÍ A „HUSTÁ“ FOTOGRAFIE

Klára D.

V Hustopečích odstartovala v neděli týdenní pobytová akce pro mládež ve věku od 14 do 21 let. Pobyt byl zaměřený na intenzivní výuku plavání, doplněný programem s názvem „Hustá fotografie“. V Hustopečích jsme začínali 13. března a končili 19. března. Byli jsme rozdělení do pěti skupin, do kterých jsme dostali i foťáky. Měli jsme nafotit prezentace a naše prezentace se jmenovala „Brutální položení“. Projekt je založen na tom, kdy se obvyklé činnosti vykonávají na neobvyklých místech. Jinak jsme celý týden plavali, dva dny nám svítilo sluníčko a jinak přšelo. Moc se mi tam líbilo. ●

POROZUMĚNÍ

červen 1998 - 1/98

denní stacionář Chodov

Vážení rodiče, milí přátelé,

od měsíce června bude pravidelně vycházet časopis POROZUMĚNÍ. Posláním tohoto časopisu je informovat o dění ve stacionáři. Rádi bychom tak tímto konkrétním krokem odpověděli na vřhřady některých odborníků, kteří tvrdí, že děti ve stacionáři jsou v izolaci...

část úvodní strany prvního čísla Porozumění

Milí čtenáři a přátelé Mateřídoušky,

časopis Porozumění slaví malé kulatiny. Právě jste se začeti do jeho čtyřicátého čísla a to padesáté se kvapem blíží. Na samém začátku, v červnu roku 1998, si nikdo z nás nemyslel, že Porozumění přežije rok 2000, ba co víc, že bude vycházet bez přestávky téměř třináct let. Stalo se. Porozumění je tu stále a my budeme jenom rádi, když vás pobaví, potěší i zaujme. I nadále se na jeho stránkách budete setkávat s radostí našich klientů, pro které je objevování světa často dobrodružstvím, do kterého se pouští s nadšením a mnohdy překvapivou chutí. Porozumění bude dál přinášet jen dobré zprávy o dobrém světě, ve kterém láska, radost a porozumění nejsou jen pouhými občasnými hosty. Rádi se také, ve vší skromnosti, pochlubíme se vším novým, co Mateřídouška může nabídnout. Budeme Vám též vděční za nápady, připomínky i náměty.

Dost vzpomínání a výhledů do budoucna. Toto aktuální číslo Vám nabídne malou reflexi konce školního roku a času prázdnin. Zavede Vás na výlet do pravěku na Boží Dar do Boudy Houdy, kde někteří z Mateřídoušky strávili celý červnový týden a téměř se z nich stali řádní pravěcí lidé. Dozvíte se také, že Mateřídouška rozkvetla o další kvítek, přesněji o pořádný květ, neboť denní centrum otevřelo v Sokolově nové sociálně terapeutické dílny. Zkrátka zjistíte, že v Mateřídoušce se stále něco děje. P. Bráborec

VÝLET DO CHEBU A NA SEEBERG

Jiří H.

V pondělí 7. března jsme jeli na výlet do Chebu, kde hráli muzikál „Kůzlátka a vlk“. Potom jsme jeli na oběd na hrad Seeberg, česky Ostroh. Já jsem jel s tatínkem a měli jsme k obědu hovězí polévku a knedlo-zelo-vepřo. K pití jsem si dal Fantu a táta minerálku. Šli jsme si také prohlédnout hrad a společně jsme se vyfotografovali na hradě i v divadle. Celý den svítilo sluníčko a výlet byl moc pěkný. ●

DOPOLEDNE VE SPORTOVNÍM CENTRU VE VINTÍŘOVĚ

Jan Š. s pomocí

V pátek ráno naše skupina i s tetami vyjela do blízkého Vintířova. Jeli jsme totiž hrát bowling. Docela jsem se těšil, protože jsem ho nikdy nehrál a byl jsem zvědavý, jaké to bude. Jsou to vlastně takové kuželky, hází se do nich koulí po dlouhé dráze. Hráli jsme na dvou drahách a pro všechny to byla velká zábava. Během hry jsem sledoval na světelné tabuli, kolik bodů jsem už nahrál. Na to, že jsem hrál poprvé, to bylo velmi dobré. Někteří si dali i něco dobrého k pití (kávu, čaj, colu, ...) v malém baru, ale já se plně věnoval hře. Ve sportovním centru jsme strávili příjemné dopoledne a do stacionáře jsme se vrátili až na oběd. Byl jsem moc rád, že jsem se zúčastnil, hra mne moc bavila. ●

PLES V PUPPU

Milan M. a Ester F. s pomocí

V sobotu 2. dubna jsme jeli na ples. Už jsme se moc těšili. Esterka ani nejedla, jak moc se těšila. Oba jsme se svátečně oblékli. Milánek měl oblek a růžovou košili a Esterka bílé šaty s korálky. Na plese to bylo super, celou dobu jsme tancovali. Letos vše uváděli Dalibor a Adéla Gondíkoví. Máme i společnou fotografii. Zazpíval nám i Zbyněk Drda a zase jsme se vyfotili. Na plese byla i různá taneční vystoupení a na závěr šou s motorovou pilou – jeden pán tam rozřezal asistentku a zase ji složil. Bylo to jako horor, i hudba byla hororová. Ples byl moc krásný. V neděli jsme oba dlouho spali. ●

VÝMĚNA OKEN VE STACIONÁŘI MĚ VELIKONOCE

Viktor M.

Už jsem se těšil, až budeme v klubu vyměňovat okna. Ta stará už byla moc ošklivá. Nová okna nám dělali v sobotu na konci března. Tety v neděli uklidily a v pondělí nás přivítal pěkně upravený klub. Také máme nový koberec. Doufám, že se podaří vyměnit i další okna. Na dílnách máme na schodišti nové lino. Máme to pěkně a čistě.

O velikonocích jsem se díval na televizi, byly pěkné pohádky a staré filmy. Měli jsme dobré jídlo. Maminka upekla domácí kachnu s knedlíkem a červeným zelím a velikonoční nádivku. Další den jsme měli řízek a salát. Já jsem vyšupal maminku a tety ve stacionáři i v dílnách. O velikonocích bylo krásné počasí. ●

O₂ ARENA*Michal H.*

Výlet do O₂ areny byl hezký. Byl plný autobus a jel skoro celý stacionář. Byli jsme se najíst v KFC a pak jsme se podívali za Hurvínkem a Spejblem do jejich divadla. Udělali jsme si také pár fotek a pak už jsme jeli k O₂ areně. Letos nás přijelo víc než minulý rok. Chvilí jsem byl v hale, ale po 20 minutách jsem si odešel koupit slaný popcorn. Popcorny jsem si koupil dva, jeden jsem snědl v hale, druhý pak v autobuse. Cestou domů jsme se stavěli na benzínce. Koncert byl fajn. ●

KONCERT V PRAZE*Tomáš G. s pomocí*

V úterý 19. dubna jsme jeli autobusem do Prahy na koncert „Chceme žít s vámi“, který byl v O₂ areně. Nejdříve jsme si zajeli do KFC, měl jsem obalované kuře v těstíčku a hranolky se

zeleninovým salátem a Sprite. Moc jsme si všichni pochutnali. Já jsem byl ve skupině s Míšou, Vítou, Kačkou a tetou Věrou. Celý den krásně svítilo sluníčko. Prohlédli jsme si i Hradčany a Letnou. V areně jsme dostali trička a pořad jsme tancovali. Zpíval tam Dalibor Janda, Janek Ledecký, Petr Kolář, Michal David, Heidi Janků, Maxim Turbulenc a další. Večer jsme se vrátili domů, byl jsem hodně unavený a byl to krásný den. ●

KVĚTNOVÉ BESÍDKY*Viktor M.*

V květnu jsme měli tři besídky. V pondělí 2. května byla besídka pro dílnu a školáky. V úterý 3. května přišli hosté z městského úřadu, pan starosta a pan místostarosta. Dále přijeli z Karlových Varů ze Svazu zdravotně postižených a naši senioři z Chodova. Ve středu 4. května byla besídka pro naše maminky k jejich svátku. Připravili jsme si básničky a písničky o malých dětech a maminkách. My klubáci jsme měli sólové vystoupení. Bylo to moc pěkné, všechny jsme také pohostili. ●

BESÍDKA*Tomáš G. s pomocí*

V květnu jsme měli besídku pro rodiče, tedy pro naše maminky ke Dni matek. Další besídka byla pro hosty, naše kamarády z dílny a školáky. Také přišli z městského úřadu, z kraje a náš pan starosta. My klubáci jsme zpívali sólo. Bylo to moc pěkné. ●

VÝLET

za Barborku C., Tomáše M. a Petra P. napsala Liba R.

V květnu jsme si vyjeli na hrad Hasištejn. Byl to takový polo hrad, polo zřícenina. Hlavně však ráj pro Barborku. Zatím co Pěťa váhal pod schody, Barča běhala nahoru, dolů, prohlédla si každý kout, vykoukla ze všech oken a průhledů a hlasitě protestovala při každém náznaku omezení v pohybu. Do autobusu se jí nechtělo. Pak jsme si jeli prohlédnout město Kadaň. Tam jsme i poobědvali. Čekání na jídlo bylo pro Barborku velice, velice, velice dlouhé, ale zvládla to a patří jí pochvala. Tomáškoví a Pěťovi čekání nevadilo. Spokojeně slupli svíčkou s knedlíkem a jelo se dál. Kousek za městem jsme zastavili na kozí farmě. Prohlédli jsme si kozí zimní dům a pak jsme šlapali stráněmi až k místu, kde měly svou ohradu. Viděli jsme kozy bílé, hnědé, malé, velké, rohaté i bez rohů. Pán, který nás provádl, vypustil stádo z ohrady, abychom si mohli zvířata nakrmit. Nám se kozičky moc líbily. My jim ale ne - téměř všechny před námi utekly. Nevadí. Šli jsme si prohlédnout ještě koně a mladé hřbě a pak jsme se vydali zpět. Pěťa s Tomáškem šlapali do travnatých kopců jako praví sportovci, Barča skotačila jako kůzle. Před odjezdem jsme ještě ochutnali kozí sýr a mléko. Cestou domů na nás padla únava. V autobuse byl klid, někdo si i zdříml. Byl to náročnější, ale moc pěkný výlet! ●

NÁŠ VÝLET

Jiří H. s pomocí

V úterý 24. května jsme jeli na trosky hradu Hasištejn. Hrad jsme si prohlédli a já jsem si koupil pohled a turistickou dřevěnou známku. Pokračovali jsme do Kadaně, město jsme si prohlédli a vydali se „Katovou uličkou“ na prohlídku hradeb. Pan Peřina mě pochválil, že jsem uličku našel. Potom jsme šli na oběd do restaurace Střelnice. Měl jsem s tatínkem knedlíky, uzené maso a špenát, k pití Fantu. Na závěr jsme se jeli podívat do Zástavy na kozí farmu. Počasí bylo teplé a slunečné. Výlet byl moc pěkný. ●

VÝLET NA HRAD A KOZÍ FARMU

Tomáš G. s pomocí

V úterý v květnu jsme jeli na pěkný výlet. Měli jsme velký autobus. Nejdříve jsme jeli na zříceninu hradu. Vylezli jsme na věž. Potom jsme si prohlédli město Kadaň a šli jsme na dobrý oběd. Moc jsem se těšil na kozí farmu, bylo tam 100 koz a krásných kůzlátek. Odpoledne jsme se vrátili do Chodova. ●

MOJE 19. NAROZENINY

Lucka G.

Moje narozeniny jsem slavila v sobotu 19. května v Poříčí v našem altánu. Pozvala jsem Soňu a Tomáše, Káťu a Míšu, Robina, Šárku s Hankou, Vítka a další kamarády. Pomáhala jsem mamince s dortem za studena. Měli jsme i nealko piva, colu a nesměly chybět rychlé špunty. Dostala jsem láhev dětského šampaňa, přání, řetízek s náramkem, hřebínek do vlasů a od rodičů tvarovací křeslo

(Fatboy). Seděli jsme celou dobu na zahradě a kamarádi s sebou měli i vodní dýmku. Pak jsme zpívali a večer jsme šli spát. ●

OSLAVA NAROZENIN

Soňa P.

V sobotu jsem jela za Luckou na narozeniny. Přivítali mě její pejsci Žofka, Syda a Jack. Byli tam i její kamarádi a rodiče. Byl tam také Tomáš, Pěťa, Kačka, babička, děda a její setřenka Šarínka a Hanka. Bylo to venku na zahradě. Měli jsme grilovaný maso, chlebičky a hrála tam i hudba a zpívalo se tam. Potom jsme zapálili oheň, jinak to bylo bezva. Taky jsem tam spala. Ráno jsme byli na zahradě a potom jsme šli na oběd do restaurace na smažák. Taky byla sranda. ●

NÁVŠTĚVA BAZÉNU VE FRANTIŠKOVÝCH LÁZNÍCH

Jana L. s pomocí

Já a táta jsme jeli do bazénu ve Františkových Lázních. Líbilo se nám to tam a bylo to tam moc pěkné. Měli tam i takovou jeskyni a přímo v bazénu měli i masáže a bublinkovou lázeň. Táta byl i na tobogánu, ale já sem tam nebyla, protože jsem se bála a táta říkal, že to bylo moc pěkné. Domu jsme pak přijeli hrozně unavení a hladoví, hned jak jsme přijeli domu, tak jsme zamířili oba hned k ledničce a pak hned do postele. Já jsem spala hned, jak sem zalezla do postele, no prostě jsme si to tam oba moc užili. To se nedá ani slovy popsat, kdo tam nebyl, tak neuvěří, jaká to tam byla nádhera. ●

VÝLET NA TÁBOR

Soňa P.

V pátek odpoledne 27.5. jsme jeli auty na tábor do Bezdrůžic. Jela jsem s Maruškou, Zdendou a Zdenečkem. Byl tam už můj tatka, Pepa i děda. Potom dorazila mamka s Bobem, byla tam i Věruška s přítelem, Aluška s Fandou a babička s Olinou. Potom tam přijela i Val s Jirkou a Markétkou. Byl tam i náš pes Ogy a Věrušky pejsek Bagřík, Bývis, Buchťas s Lídou a Eliškou. Na táboře byla oslava. Maruška slavila narozeniny. Bylo jí 30 let. Měla dort a byla diskotéka. Taky se hrál fotbal, pinčes a petang. Byla

tam i teta Lenka se strejdou Otou a klukama, ale jenom na návštěvu. Oslava se povedla. ●

SPORTOVNÍ DOPOLEDNE

Jiří H. s pomocí

Ve středu 1. června jsme šli do Domu dětí a mládeže Bludiště na soutěže. Na hřišti jsme viděli souboj rytířů, kteří šermovali mečem. Potom byl šmoulí tanec. Přišel se podívat i náš pan starosta a soutěžil v kopání do míče. Já jsem se s panem starostou pozdravil. Potom jsme soutěžili v hodů míčem, kutálení míčem, lovu ryb, přetahování lanem, skákání v pytli, překážkové dráze a v chůzi po mostě. Společně jsme se vyfotografovali. Také tam byl můj táta. Na závěr jsme dostali pohoštění. Počasí nám moc nepřálo, ale dopoledne to bylo pěkné. ●

LEPENÝ OBRÁZEK

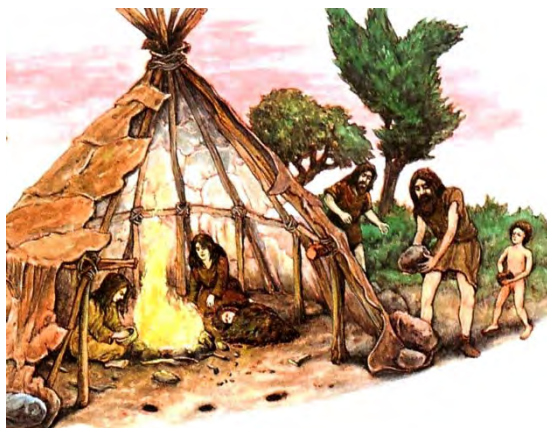
za Ester F. napsala Miloslava V.

Nejenže ráda kreslím, ale začíná mě bavit také i pracovní výchova - lepení, stříhání a vše, co k tomu patří. Společně s ostatními jsme při pracovní výchově vyrobili letní obrázek z vytrhávaného papíru. Z dokončeného díla mám vždy velkou radost. ●

DOBA LEDOVÁ A PRAVĚK

Tomáš G. s pomocí

V klubu se učíme o tom, jak se člověk usadil na Zemi. Jak se učil chodit, dělat zbraně z dřeva, z kamenů nebo kostí. Pravěcí lidé nejdříve jedli jen maso z mrtvých zvířat a postupně se je naučili i lovit. Zajímavé bylo povídání o tom, jak člověk začal používat oheň a jak ho rozdělával. Vše se učíme také proto, že školanda bude na téma pravěk. ●

MISTROVSTVÍ ČR V PLAVÁNÍ

Klára D.

V pátek 3.6. jsme vyrazili do Karlových Varů. Tam jsme měli sraz s plaváním KONTAKT bB a v 8.30 hod. jsme odjžděli do Brna. Odpoledne jsme šli plavat do bazénu Lužánky. V sobotu dopoledne a odpoledne jsme šli na finále. Karlovy Vary se do toho opřely, až jsme to Pražákům natřeli a vyhráli. Medaile nám předávala herečka a také moderátorka Chantal Poullain. Moc se nám to povedlo a také jsme měli krásné počasí. V neděli jsme vyrazili zpět do Karlových Varů. ●

ŠNEČCI

za Libora B. napsala Miloslava V.

Protože jsme probírali při zaměstnání téma šneky, zpestřili jsme si toto téma vařením. Upekli jsme si z listového těsta malé šnečky. Do vaření se rád zapojuji. Ukazoval jsem potřebné náčiní, které budeme potřebovat a poslechl jsem si, jak budeme postupovat. Pak už jsem krájel a také ochutnával suroviny, které jsme balili do listového těsta (šunku, sýr). A už jsme jenom čekali, než se šnečci upečou v troubě. ●

OPĚKÁNÍ U HONZÍKA

Táňa S. s pomocí

V pondělí hned ráno se naše skupina vydala autem tety Soni a tety Milušky do Božičan k Honzíkovi Švejdrovi na zahrádku opékat. Já jsem jela v autě tety Soni, která řídila velmi dobře. Seděla jsem na předním sedadle vedle tety. Cesta se mi moc líbila. Když jsme dorazili na místo, uvítal nás Honzík s tatínkem. Už jsme byli očekáváni, oheň hořel a vše bylo přichystáno na opékání. Buřtíka jsem si na ohni sama opekla (s malou pomocí). Kdo chtěl, tomu pan Švejda uvařil dobré kafičko. Počasí nám přálo, krásně svítlo sluníčko. Moc se mi toto dopoledne líbilo. Těším se, až zase všichni pojedeme k Honzíkovi. ●

CANISTERAPIE

za Verunku T. napsala Miloslava V.

Do stacionáře dochází dva pejsci - Bára a Guliver. Byla jsem na canisterapii zatím jen párkrát. Pejsky sledují, jak běhají pro aport a nosí ho zpět. Také u pejsků ležím a cítím, jak hřejí a poslouchám, jak dýchají. Pejskové jsou moc hodní a jsem ráda, když k nám přijdou. ●

CESTA DO PRAVĚKU – PRAVĚKÁ NEDĚLE

Pavel S. a Milan M. s pomocí

V neděli jsme jeli autobusem na školu v přírodě. Přijeli jsme na Boží Dar a ubytovali jsme se na moc pěkných pokojích. Měli jsme tam koupelnu a někdo i kuchyňku. Jsme s Vítou na pokoji č. 5 a máme tetu Věrku. Celý týden budeme v pravěku, máme paruky, kyje, kůže a už jdeme ven. ●

BESEDA O HORSKÉ SLUŽBĚ

Vítek K. a Štěpa B. s pomocí

Máme moc krásný pokoj s kuchyňkou, kde si budeme vařit kafičko. Jdeme ven na besedu o horské službě. Přišel pro nás poslanec Chlad, aby nám ukázal zajímavé věci. Prohlédli jsme si záchranné čtyřkolky, zimní skútry a různá lehátka a nosítka. Také jsme si do nich sedli a lehli. Štěpík průzkumník zapnul houkačku, to byl tedy rachot. Bylo to moc zajímavé a už běžíme na večeri, to je také fajn. ●

CESTA DO PRAVĚKU – PRAVĚKÉ PONDĚLÍ

Viktor M. s malou dopomocí

Dnes ráno jsme měli pravěkou rozsvičku a program na dnešní den „Pravěké ženy rodu“. Teta Soňa s Lenkou nás pěkně protáhly, cvičili jsme s kyjem, já jen jako, protože jsem kyj neměl. Na stráni u lesa jsme s tetou Věrou rozeznávali bylinky a rostlinky. Také jsme ochutnali jetel a šťovík, vše jsme čuchali a hledali v přírodě. Já jsem to docela uměl. Potom jsme hledali pytlíky s bylinkama a vařili jsme bylinkový čaj. Ještě jsme měli túru a kluci si dělali pazourky na loy. Také jsme hledali zlaté drahokamy. Potom po obědě byla super akce. Šli jsme jezdit na motokáry. Vytáhli nás lanovkou na kopec a už jsme rychle jeli ze stráně. Všem se to moc líbilo. Před večerí jsme si vyráběli totemy, rozdělili jsme se do tlupy Medvědů a Sov. Každá tlupa si nabarvila svůj totem. Moc se nám to povedlo. Po dobré večerí – pečeném kuřátku a bramborách, jsme měli hodnocení a dostali jsme na krk zuby nebo korále. Ještě nakonec byla soutěž foukání do svíček a byl to krásnej den. Potom jsme se koupali a povídali si a šli spát. ●

JÍZDA NA PRAVĚKÝCH (MOTO)KÁRÁCH

Michal H.

V pondělí jsme šli na motokáry, které ale neměly motor. Lanovka nás vytáhla nahoru na kopec. Úplně nahoře jsme se museli odháknout a pak jsme jezdili dolů. Já jsem jel dvakrát a poprvé jsem se málem vyboural s malým německým klukem, protože jsem mu vjel do dráhy a kdybych nezatočil doprava, tak jsme se srazili. Když jsem jel podruhé, tak už jsem byl opatrnější a hodně jsem brzdil. Pak jsme měli další hry a bylo to moc zajímavé a dobře jsme se bavili. ●

MOJE PRAVĚKÉ NAROZENINY

Miša Š. s pomocí

Ve čtvrtek 16.6. jsem na školandě oslavoval svoje 22. narozeniny. Odpoledne přijela i mamka s tátou a babičkou. Přivezli ovocný dort se šlehačkou a šampíčko. Všichni mi gratulovali a zazpívali, také jsem dostal přáníčko. Celý dort jsme společně snědli a i šampíčko vypili. Mamka mi dala pivo, prý k buřtíkům, ale já ho vypil hned. Potom jsme šli hledat vykopávky s pokladem a mamka s taťkou šli s námi. ●

CESTA DO PRAVĚKU – PRAVĚKÉ ÚTERÝ PRAVĚCÍ LOVCI A SÍLA RODŮ

Lenka a Pavla L., Ester F., Jára B., Lenka Z. s pomocí

Každé ráno začínáme rozcvíčkou a cvičíme tanec „Hugačaga“ a pak jdeme na snídani. Po snídani jsme se vypravili na Ježíškovu cestu, na které jsme viděli pěkné, vyřezávané sochy (orla, sovy, vodníka, kohouta atd.) a byli zde také na každém stanovišti houpačky, na kterých se někteří z nás moc vyřádili. Při této vycházce jsme si také hodně zasoutěžili – házeli jsme oštěpem i míčkem na cíl, přetahovali se lanem, proběhli překážkovou dráhou a skákali v pytli. Každý z nás se pak už těšil na oběd. Po obědě chodíme na pokoj odpočívat (poslouchat písničky, kreslit si, povídat si nebo se natáhnout a nabrat nové síly).

Po odpolední svačině jsme se pak vydali stopovat totem, šli jsme po fáborcích, až jsme našli ukrytý totem. Dalším úkolem bylo nakreslit křídami pravěkou krajinu – jeskyni, mamuta, totem atd. Mezitím teta zahládla mamuta, kterého jsme se snažili vystopovat. Zanechával za sebou stopy, tak najít mamuta nebylo těžké. Dále jsme se snažili mamuta sestřelit šíškami. Po úspěšném lovu se mohl s mamutem každý vyfotit.

Dalším úkolem bylo vykopat jámu pro případného dalšího mamuta, na kterého musí být celá tlupa vždy připravená. A pro případ, kdyby se dalšího mamuta již chytнут nepodařilo, jsme se museli naučit nalézt slepici po zvuku. Na zpáteční cestě z odpolední výpravy jsme hledali duchy, ve které pravěcí lidé věřili a všechny se nám podařilo najít. Po večeři následoval vždy poslední úkol každého dne. Dnes jsme hráli na šamany a hádali jsme, ve které ruce je ukrytá kost. Na konci dne jsme byli již dost unavení a šli jsme se umýt a spát. ●

CESTA DO PRAVĚKU – PRAVĚKÁ STŘEDA

Kačka P., Soňa P. a Klára D. s pomocí

Jako každé ráno nás po probuzení čekala netradiční rozcvíčka v podobě pravěkého tance Huga – Čaga. Náš pokoj byl před chatou jako první, protože Klárka nařídila budík o 15 minut dříve. K snídani byly housky s medem nebo sýrem, a nebo pravěká míchaná vajíčka z ptáka Dodo. Po snídani jsme vyrazili na túru směr Ježíškova cesta. Tam jsme se rozdělili na naše tlupy – Medvědy a Sovy. Měli jsme za úkol rozluštit pravěkou zprávu, kterou nám zanechali naši předci. Dalším úkolem bylo stopování soupeře, vyhrála tlupa Medvědů. Pak už jsme šli na oběd, měli jsme hráškovou polévku a játra s rýží. Po obědě jsme si užívali odpočinku na pokojích. Odpolední svačina se skládala z jogurtu a perníku. Od Vítka jsme dostali gumové medvídky a přáli jsme mu k jeho svátku. Počasí bylo sluníčkové, ale překvapil nás deštík při diskotéce tzv. pravěkých radovánkách, tak jsme tančili v jeskyni – garáži. Jako bonus bylo kouření vodní dýmky. Bylo to hustý. Pak jsme šli ven plnit další pravěké úkoly. U Ježíška v trávě jsme hledali luk a šípy. Potom jsme házeli šípem skoro jako Barbora Špotáková. Večer se opět rozdávaly korálky a zuby pro nejlepší tlupu a jednotlivce. K večeři byla bramborová kaše a sekaná z mamuta. Potom jsme měli ještě jednu srandovní soutěž v bouchání pytlíků. Soutěžily i tety. A byla sladká tečka na závěr – zmrzlinový pohár, který nám připravili kuchtíci z Boudy – Houdy. Moc děkujeme, všechno bylo super. ●

CESTA DO PRAVĚKU – PRAVĚKÝ ČTVRTEK

Pravěký čtvrtek byl plný událostí. Soutěžilo se, hledal se poklad, opékaly se vuřty. Uvědomili jsme si, jak čas i v pravěku strašně rychle letí a my se zítra budeme muset vrátit zpět do civilizace.

VÝLET NA FICHELBERG

za Danielku O. a Tomáše M. napsala Alena H.

Po dobré snídani jsme vyrazili na dlouhý výlet do Německa. Chtěli jsme dojít na rozhlednu Fichtelberg, ale nějak jsme se zamotali a na rozhlednu netrefili. Našlapali jsme asi 6 km. Počasí bylo na výlet ideální. Na zpáteční cestě přijela pro některé moc unavené klienty teta Soňa a pan správce autem. Danielka a Tomáš však patřili mezi ty statečné, kteří došli po svých až na Houdu Boudu. ●

CESTA DO PRAVĚKU - PRAVĚKÝ PÁTEK NÁVRAT DO CIVILIZACE

Děkujeme všem
za každý super den.

Jídlo bylo skvělé,
chování vaše vřelé.

Zde prošli jsme si pravěkem
a stali se zas člověkem.
Nechť uplyne krátký čas
a my za rok jsme tu zas.

Není lepší boudy
než té vaší Houdy!

za všechny spokojené pračlovíčky Lenka D.

DIVADLO V KARLOVÝCH VARECH

za Mařenku Š., Barborku Č. a Haničku M. napsala Liba R.

Blížil se konec školního roku - doba výletů a my jsme se vydali do Městského divadla v Karlových Varech na příběh „O mašinkách“. Jeli jsme mikrobusem. Po představení jsme se prošli po nábřeží a protože bylo velké teplo, osvěžili jsme se zmrzlinou. Po příjemně stráveném dopoledni jsme se vydali do stacionáře na oběd. ●

GRILOVÁNÍ VE STACIONÁŘI

za Natálku W. a Haničku M. napsala Liba R.

Na konci školního roku jsme měli jít s klubáky opékat vuřty na Bílou vodu, jenže celou noc pršelo a ráno bylo všude mokro. Co s tím? Teta Věrka nechala na naši zahrádku přivést gril, oblékla si zástěru a začala grilovat. My jsme se usadily v altánku u malého stolečku a pomáhaly jsme s přípravou zeleniny. Za chvíli špekáčky provoněly celý areál MŠ a my se pustily do jídla. Mňam, to byla dobrota! ●

CUKRÁRNA

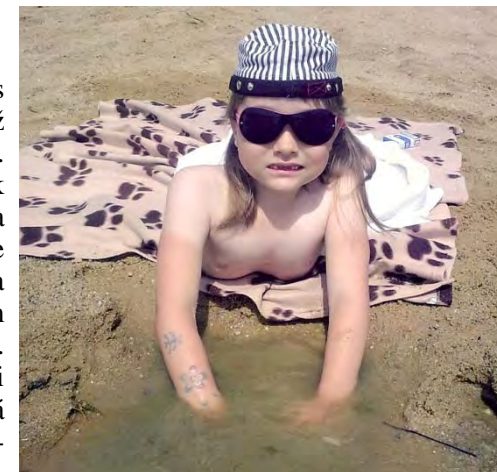
za Marii Š. napsala Miloslava V.

Před koncem školního roku jsme byli posedět v cukrárně, a rozloučili se tak se školním rokem. Moc mi tam chutnalo, snědla jsem celý zákusek a ještě jsem si přidala. Byla jsem moc spokojená. Počasí nám přálo, a tak jsme šli ještě na procházku. ●

NA BÍLÉ VODĚ

Natálka W. s pomocí

Protože bylo teplo, šla jsem s tatínkem k vodě. Byla studená. Když na mě stříkla, úplně jsem se lekla. Namočila jsem si ruce a nohy. Pak mě tatínek položil na plovací desku a vozil mě na vodě. Malinko jsem se bála. Potom přišla maminka a ukázala mi malého pejska. Po koupání jsem ležela na písku a stavěla z něj hrad. To mám moc ráda. Nakonec jsme šli na procházku kolem Bílé vody a já jsem cvičila na posilovacích strojích - skoro úplně sama. ●

OSLAVA 5. NAROZENIN

Jára B. s pomocí

Narozeniny slavím až v létě, to ale nebudu do stacionáře chodit, tak mi maminka uspořádala oslavu dřívě. Zazpívali jsme si narozeninovou písničku a všichni mi popřáli. Měl jsem 2 dorty. Na dortu byla velká svíčka, která hodně prskala. To se mi líbilo. A pak jsem měl také šampaňské. Moc rád se ho snažím odšpuntovat, teta mi při tom pomáhala. Dostal jsem kufřík a autíčko. Narozeniny jsou zkrátka prima. ●

POSEZENÍ V HARMONII

Viktor M.

Ve čtvrtek 30.6. jsme šli všichni do Harmonie pro vysvědčení. Měli jsme tam i jídlo. Já jsem si koupil k jídlu řízek a krokety. Šli jsme tam ve 14 hodin. Pak jsem si dal ještě horké maliny se zmrzlinou. Já dostal na vysvědčení jedničky a dvojky. Byli tam také všichni z našeho klubu. Potom v 17 hodin jsme šli domů s Anetkou a tetou Věrou. Bylo nás tam hodně a příští rok půjdeme zas. Bylo to moc krásné posezení. ●

KONEC ŠKOLNÍHO ROKU

za Járu B. napsala Miloslava V.

Věděl jsem, že dnes jdu do stacionáře naposledy a pak začínají prázdniny. Ráno jsem dostal diplom a dal jsem tetě Miluše kytičku. Potom jsme měli diskotéku, na které jsem tancoval s nafukovacím balónkem. A po obědě jsem se už nemohl dočkat, až půjdeme do Harmonie a pak také na to, že začnou prázdniny. ●

MOJE PRÁZDNINY

Jiří H. s pomocí

Letos o prázdninách jsem s rodiči navštívil Jižní Čechy. Bydli jsme v hotelu „Lucie“ ve Veselí Nad Lužnicí. Je to zajímavé místo tím, že je zde soutok Lužnice a Nežárky. Velmi se mi líbilo v Českém Krumlově a zvláště pak v klášteře „Zlatá koruna“. V Jindřichově Hradci jsem překročil 15. poledník východně od Greenwiche a obdržel jsem za to certifikát. V Trocnově, rodišti Jana Žižky je jeho velká socha. Počasí nám přálo, při návštěvě Třeboně a mnoha dalších míst. Později jsme navštívili ještě zámek a hrad v Horšovském Týnu a Domažlice. Odevšad jsem poslal písemný pozdrav. Mám na co vzpomínat a mohu se těšit na nové cesty. ●

MOJE LÉTO

Marian T. s pomocí

Celé léto jsem byl v Sedle u sestry. Sestra čeká miminko, už má břicho. Chodili jsme na kaolinku, tam jsem se koupal. Je tam mazlavé bláto, kterým jsem se mazal. Také jsem šel do Sedla na diskotéku, šel jsem se ségrou Zuzkou. Sestře jsem pomáhal mýt nádobí a hrál jsem si s Maruškou, to je moje neteř. Jezdil jsem venku na kole, kolo jsem měl půjčené. Někdy večer jsme hráli karty. Léto rychle uteklo, těšil jsem se za kamarády do stacionáře a do dílen. ●

NAROZENINY

za Libora B. napsala Miloslava V.

Mám narozeniny o prázdninách, ale protože chodím do stacionáře, mohl jsem je oslavit hned několikrát, jak doma tak tady. Maminka mi přinesla dort a svíčky, které jsme potom společně sfoukli. To se mi líbilo ze všeho nejvíce. ●

JAKÉ BYLY PRÁZDNINY?*za Vítko K. napsal tařka*

I přes deštivé počasí jsem občas chodil do stacíku, kde bylo vždy pár kamarádů a my jsme si tu užívali. Táníčka nechodila, a tak jsme popíjeli kafiřko jen se Štěpíkem. Teď už zase chodíme všichni. Pracujeme v dílně, vaříme, zpíváme a povídáme si. Je tady veselo. Chodím sem moc rád. Těším se na noc ve stacíku, ale hlavně na tu pizzu. Pak pojedeme do solné jeskyně a určitě půjdeme mlsat, to mám rád. Odpoledne jezdím plavat a oni si všimli, že jsem trošičku přibral, ale to nevadí. Já to vyplavu, vždyť jezdím třikrát v týdnu. Doma máme nepořádek, budeme předělávat celé patro, malovat a dělat podlahu. Všechno musíme odstěhovat. To bude binec. Na to se netěším, ale mamce pomáhám i se stěhováním. ●

SLOVENSKO*Klára D.*

Letos jsme se domluvili, že v létě pojedeme zase na Slovensko do termálního koupaliště. Objednali jsme si baráček se vším všudy, velmi dobře zařízený, i bazén jsme měli u baráčku a houpací síť a krb. První den jsme si šli koupit permanentku na 6 vstupů do bazénu. Na koupališti měli připravený animační program, jako zumbu, vodní pólo, fotbal a aerobic. Výborná byla zmrzlina, na kterou jsme chodili. Moc se nám tam líbilo a kdybychom si měli vybrat, tak tam zase pojedeme. ●

PRÁZDNINY A HOKEJ*Michal H.*

Celý červenec jsem strávil na chatě s babičkou a Pětou. Hned první den prázdnin musel jet Pětá do nemocnice na šití kolena, protože se vyboural na kole. Nijak jsem se nenudil, když tam nebyl Pětá. Jezdil jsem na bruslích a dělal jsem časovky. Lucka mi posílala skoro denně smsky. Od 2.8. jsem začal jezdit na hokej. Na prvním zápase jsem byl v Chomutově. Na domácí utkání jsme brali i Pětou a na jedno utkání jsme vzali dokonce i mamču. Prázdniny byly fajn. ●

MOJE DOVOLENÁ.*Lenka Zinderová*

Rozhodli jsme se, že si prodloužíme léto. Proto jsme se v září rozjeli k moři. Ještě jsme v Chorvatsku nebyli. Ubytování bylo v krásném letovisku Novi Vinodolski. Počasí nám přálo, bylo akorát a moře čisté a klidné. Zkoušela jsem plavat s vestou, ale vody se trochu bojím. Naučila jsem se styl čubička, ale co, hlavně že plavu. Přesunuli jsme se do bazénu s mořskou vodou, tam jsem dosáhla na zem. Prohlédli jsme si historické městečko, prohlíželi občůdky a mlsali. Na výlet jsme jeli na největší chorvatský ostrov Krk. Moc se nám líbil. Jsou tam krásné zátoky s průhlednou vodou. Domy mají postavené na skále. Mají tam nejužší uličku na světě a je zapsaná v Guinnessově knize rekordů. Ochutnali jsme víno, rakii a pršuto šunku. Na večerní projížďce lodí jsme navštívili město Cirkvenice. Je velké s velkou pěší zónou. Tam jsme byli v soukromém akváriu. Měli tam ryby, které jsem nikdy neviděla. Byli tam i mladí žraloci. Říkala jsem jim: „Pojď na mě“. Viděla jsem murénu a modrou chobotničku. Škoda, že moře není blíž. ●

NAŠE „TMAVÁ MÍSTNOST“

za Simonku L. a Kristýnku K. napsala Liba R.

Od počátkem roku máme díky tetě Věrce novou tmavou místnost. Tmavou proto, že je v ní úplná tma. Je vybavena různými barevnými světly (například světelnými vlasy a kabely, plazmovými lampami), a peletkovými polštáři a vaky. Místnost slouží k relaxaci a oční stimulaci, ale i k výuce uživatelů se zrakovým postižením. Relaxace v této místnosti je velmi příjemná.

Teta nás uloží do vaků a pustí nám tichou, klidnou hudbu. Sledujeme měnící se světla a odpočíváme. Někdy si se světly hrajeme a tím si oči procvičujeme - sledujeme stínohru, nasvětlené lesklé předměty, plamen svíčky nebo kužel světla z baterky. K výuce nám slouží čtvercové světlo Osram, na které se přikládají průhledné obrázky s různým tematickým zaměřením (využívá hlavně Simonka). Klid a pohoda této místnosti se přenáší na každého, kdo v ní chvíli setrvá. Jsme moc rády, že ji máme. ●

JÁ A KONĚ

Jiří H. s pomocí

Ve středu ráno jsem šel do stacionáře a moc jsem se těšil. Přijel pro nás autobus a jeli jsme do Stanovic na koně. Kůň je velké a krásné zvíře, moc se mi líbí. Jezdili jsme v přírodě, po dlouhé cestě mezi polem a loukou. Teta Věra mě drží u nohou a paní Hanka také, pan Jirka vede koně. Kůň se jmenuje Lukáš. Jsou tam i jiná zvířata – psi, kočky, králíci, kohouti, mýval, lasička, prasata, koně a kozy. Je to vždy moc pěkné, když jedeme na koně. ●

S MATĚJEM V PIZZERII

Klára D.

V pondělí jsem se domluvila s tetou Martinou od Matýska, že by mohla přijet a strávili bychom krásný den a také si šli sednout do pizzerie. Stůl už jsme měli objednaný, teď se nám v pizzerii moc nelíbilo, mají to tam předělané a vyměnili sedačky,

tak jsme měli co dělat, aby si Matěj mohl lehnout. Dali jsme si míchané nápoje, salát, pizzu a horkou čokoládu. Jinak jsme si den opravdu užili. ●

DEN PRO SOCIÁLNÍ SLUŽBY MĚSTA CHODOVA

Věra B.

Ve čtvrtek 8. září se konal 7. ročník Dne pro sociální služby, který každoročně organizuje skupina komunitního plánování města Chodova. Cílem této akce je seznámit veřejnost se sociálními službami, které v Chodově nabízejí jednotliví poskytovatelé. Součástí Dne je doprovodný kulturní program, na kterém se pravidelně podílí i Mateřídouška. Letos si klienti z Mateřídoušky připravili pásmo písní Jarka Nohavici. Proti zamračenému a deštivému počasí jsme nasadili sluníčkový úsměv a zpívání si užili. Předvedli jsme také nový výstavní a prodejní stánek společnosti, kde byly k vidění výrobky klientů sociálně terapeutických dílen. ●

SRDCE SLABŠÍM

Pavel B.

V sobotu 1. října se uskutečnil 10. ročník charitativního koncertu Srdce slabším, který pořádá občanské sdružení Společnost pro podporu lidí s mentálním postižením ve spolupráci s obcí Stříbrná a penzionem Mártý. Program jubilejního ročníku byl pestrý a všichni se dobře bavili. V úvodu koncertu zatančila a zazpívala Mateřídouška. Klienti sociálně terapeutických dílen připravili malou prodejní výstavku prací. Poděkování patří nejen zakladateli a dlouholetému organizátorovi akce panu Zinderovi, ale i všem účinkujícím hudebníkům. Pochvalu zaslouží i obsluhující personál a paní majitelka penzionu Mártý. O účastníky koncertu se svědomitě starali a zajistili jim dostatečný přísun tolik potřebné energie ve formě dobrého jídla i pití. Poděkování si též zaslouží štedří sponzoři, zaměstnanci Mateřídoušky a v neposlední řadě i naše ochotné maminky, které na koncert připravily pohoštění. ●

BIOFARMA VALEČ

za Martina S. napsala Veronika H.

Nemohl jsem dospat, ráno jsem si sbalil do batůžku dva vuřty a chleby. Hořčici měl v batohu Pěť'a. Pan Valečka nás odvezl jako každý den do dílen v Chodově, a my jsme přestoupili do přistaveného autobusu a vyrazili směr Valeč. Zde nás již čekal pan Vojta a byl velice milý. Dovedl nás na jeho farmu a seznámil nás s jejími obyvateli. Měl spoustu ovcí, které byly rozděleny do dvou stád a nesměly se pomíchat. Předvedl nám, jak se ovce stříhají a jak se následně jejich vlna zpracovává. To již měla na starosti jeho paní. Na pozemku měli také majitelé úl, který byl plný včel. Někteří měli obavu z jejich bodnutí, a proto zůstali raději opodál. Já jsem ale sebral notnou dávku odvahy a včelín jsem si prohlédl i zevnitř. Museli jsme být velice potichu, abychom včely nerozzuřili. Nastal čas na odpočinek a pořádnou svačinu. Z toho všeho poznávání, ochutnávání a osahávání nových věcí jsme byli pořádně vyhladovělí. Michal nám, jako správný zálesák, rozdělal oheň a Veronika nařezala vuřty. My jsme si potom v poklidu mohli užívat praskání ohně a opékání vydatné svačiny. Chýlil se čas odjezdu, my jsme si jako správní ekologové posbírali nedopatřením odhozené odpadky a vyrazili jsme směr stanoviště autobusu. Byl to báječný den, určitě bych se tam znovu rád podíval. ●

MOJE ŽELVA KATY

Jana L.

Mám doma suchozemskou želvičku a jmenuje se Katy. Dostala jsem jí k narozeninám jednou od mamky, byla ještě moc malinká a mám ji doma v teráriu a v létě ji беру ven na zahradu. Máme na ni ohrádku, aby mi neutekla. Je to želva zelenavá a má ráda hlavně mlíčky a dáváme jí i nějaké vitamíny přímo pro želvy. Dáváme jí i ovoce a nějakou tu zeleninu. Musí se i občas vykoupat. Přes zimu jí mám v teráriu a svítím jí lampičkou, aby se nahřála a pak jde zase spát. Někdy mám o ni strach, že mi uteče, protože je i dost rychlá a ne vůbec pomalá. ●

SOCIÁLNĚ TERAPEUTICKÉ DÍLNY V SOKOLOVĚ

Pavel B.

V průběhu roku 2010 jsme začali uvažovat nad rozšířením činnosti sociálně terapeutických dílen do Sokolova. Oslovili jsme s tímto záměrem sociální odbor Karlovarského kraje a požádali ho o podporu a pomoc. Karlovarský kraj nám nabídl málo využívané prostory Domova mládeže Střední školy živnostenské Sokolov. Navíc finančně zajistil z prostředků EU i kompletní rekonstrukci těchto prostor. V pondělí 17. října pak slavnostně zahájil provoz sociálně terapeutických dílen hejtman Karlovarského kraje PaedDr. Josef Novotný. Sociálně terapeutické dílny Sokolov mají celkovou plochu cca 350 m². Celý prostor dílen je bezbariérový a nachází se v přízemí budovy Domova mládeže Střední školy živnostenské Sokolov. Kromě moderně vybavených pracovišť mají uživatelé možnost využívat také kvalitní sociální zázemí (šatna, sprchový kout, WC pro vozíčkáře, WC s umývárkami). V jídelně je pak odpočinkový kout, který je vybaven pohodlnou sedačkou. Uživatelé si mohou v zácvičné kuchyni uvařit teplé nápoje nebo si udělat svačinu. Obědy jsou zajištěny ve školní jídelně, která se nachází v areálu domova. Chtěli bychom poděkovat Karlovarskému kraji za účinnou pomoc a popřát klientům dílen neutuchající pracovní nadšení i úsilí a radost z nových dovedností. ●

Za finanční podporu a dary děkujeme:

- ✧ manželům Henzlovým a Novotným
- ✧ panu Ing. Josefu Horovi
- ✧ firmě Apera s.r.o. Cheb
- ✧ firmě KH-Cetto Chodov
- ✧ panu Bláhovi a panu Horáčkovi majitelům firmy REGLEND za každoroční bezplatné provádění dezinfekce a deratizace v denním centru
- ✧ firmě Tima s.r.o. Karlovy Vary
- ✧ Sdružení rodičů a přátel školy při ZUŠ Chodov
- ✧ žákům a pedagogům ZŠ Husova Chodov
- ✧ Společnosti pro podporu osob s mentálním postižením a panu Janu Zinderovi za výtěžek z charitativního koncertu Srdce slabším
- ✧ paní Růženě Pňáčkové majitelce řeznictví a uzenářství ŠMAK
- ✧ panu starostovi Borisi Jirsíkovi

Denní centrum Mateřídouška finančně podporují:

časopis **POROZUMĚNÍ** vydává **Denní centrum Mateřídouška, o.p.s.**
 Školní 737, 357 35 Chodov, info@opschodov.cz, www.opschodov.cz
 Redakční rada: Bráborec P., Bráborcová V., Hoffmannová V., Davídková L.
 Šťastná S. Není určeno ke komerčnímu využití. **ZDARMA!**